

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 sierpnia 2017 r.,
sprawy **W.Z.**
skazanego z art. 177 § 2 k.k. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 12 września 2016 r., sygn. akt VII Ka (...)
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w N.
z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. Na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy, wobec jej ustawowej niedopuszczalności;**
- 2. Obciążyć skazanego uiszczoną opłatą od kasacji.**

UZASADNIENIE

Procedując po raz drugi, po uchyleniu pierwszego wyroku tego sądu przez Sąd Okręgowy w Z. z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt VII Ka (...) (k. 1159), Sąd Rejonowy w N. wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt II K (...) skazał oskarżonego W.Z. za trzy przestępstwa na karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności, przy czym jej wykonanie warunkowo zawiesił na okres dwóch lat tytułem próby. Na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 12 września 2016 r., sygn. akt VII Ka (...) zmienił zaskarżony

wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia jednego z przestępstw, w zakresie drugiego z nich zmniejszył wymiar orzeczonej kary, a jako karę łączną orzekł karę dwóch lat pozbawienia wolności, przy czym jej wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby dwóch lat.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu:

„rażące naruszenie przepisów postępowania karnego mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności obrazy:

-art. 433 § 2 k.p.k., albowiem Sąd Okręgowy nie rozpoznał zarzutów apelacji obrońcy wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego w N. z dnia 11 grudnia 2013 r. oraz nie rozważył, czy możliwe było dokonywania ustaleń faktycznych na podstawie dowodów uzyskanych w sytuacji istnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych: art.439 § 1 punkt 1 k.p.k.- sędzia nieuprawniony do orzekania oraz art. 439 § 1 punkt 11 k.p.k. nie zawiadamianie oskarżonego o terminach rozpraw i nie doręczanie mu orzeczeń, nawet wyroku, także przemilczenie trzech zdjęć samochodu skazanego;

- art.170 § 2 w zw. z art. 6 k.p.k., naruszenie prawa do obrony wskutek oddalenie wniosków dowodowych w przedmiocie przeprowadzenia opinii z Zakładu Ekspertyz Sądowych w K. na okoliczność stwierdzenia który pojazd najechał na drugi oraz pominięcie dowodu z trzech zdjęć samochodu, którym kierował skazany.”

Podnosząc powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu Rejonowego w N. i przekazanie temu ostatniemu sądowi sprawy do ponownego rozpoznania. W pisemnym stanowisku prokurator Prokuratury Rejonowej w N. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest niedopuszczalna i została pozostawiona bez rozpoznania. Z uwagi na to, że wykonanie orzeczonej prawomocnie kary pozbawienia wolności zostało skazanemu warunkowo zawieszone, skazanemu przysługiwała kasacja tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.). Tymczasem, zarzuty kasacji dotyczą naruszenia przepisów: art. 433 § 2 k.p.k., art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., a przywołane w treści pierwszego z tych zarzutów przepisy art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. i

art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., to przepisy, które stanowiły zarzuty poprzedniej apelacji (k. 1128-1138) – wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego w N. z dnia 11 grudnia 2013 r. (k. 1085), którą rozpoznał Sąd Okręgowy Z. w dniu 5 czerwca 2014 r., sygn. akt VII Ka (...). Zatem, przywołanie przepisów art. 439 § 1 pkt 1 i 10 k.p.k. miało służyć obrońcy skazanego za wykazanie zarzutu naruszenia art. 433 § 3 k.p.k. przez Sąd Okręgowy w Z. orzekającego w tej sprawie po raz drugi, w dniu 12 września 2016 r. Podkreślić jednocześnie należy, że w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w N. z dnia 27 stycznia 2016 r. oskarżony nie postawił żadnego zarzutu w sposób formalny, a z jej treści nie wynika także, by sygnalizowane było uchybienie z katalogu wskazanego w art. 439 § 1 k.p.k.

W tym układzie procesowym stwierdzić należy, że kasacja nie została nawet w sposób formalny oparta na wskazaniu uchybień z art. 439. Podniesiono w niej jedynie zarzut, że procedujący w postępowaniu apelacyjnym, po raz drugi, sąd odwoławczy miał obowiązek (art. 433 § 2 k.p.k.) odnieść się do zarzutów pierwszej apelacji, w której wskazano na naruszenie art. 439 k.p.k., a więc tej rozpoznanej już przez sąd odwoławczy w dniu 5 czerwca 2014 r. Niezależnie od tego, że taki zarzut jest oczywiście wadliwy, to należy stwierdzić, iż w kasacji nie postawiono żadnego zarzutu naruszenia art. 439 k.p.k. pod adresem sądu odwoławczego orzekającego w sprawie sygn. akt VII Ka (...).

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu. Orzeczenie o opłacie od kasacji wynika z treści art. 527 § 2 k.p.k.